

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.24. S. Othmari calumniatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

vivant, aut cum Clericis sub manu E-
 piscopi sint. *Episcopi sine Diœcesi, &* A. C. 755.
 quorum Ordinatio non est satis cognita,
 sine licentia Episcopi Diœcesani nullo of-
 ficio fungantur. *Episcopi, Abbates, Lai-*
 ci etiam pro administranda Justitia Sa-
 larium non accipiant. *Dies Dominica*
 non Judaice, quod populi adbudum sole-
 bant, sed Christiane sanctificetur. *Om-*
 nes Peregrini ab exactionibus Telonii ex-
 empti sint. *Tam nobiles quam ignobi-*
 les publice nubant. *Excommunicatus*
Ecclesiam non ingrediatur, nec cum quo-
cunque Christiano bibat aut manducet.
Nemo cum ipso oret, munera accipiat,
osculetur, aut salutet. Qui sciens cum
ipso communicaverit, & ipse excommuni-
catus sit. In fine hujus Concilii Ver-
nensis in quibusdam exemplis octo Ar-
ticuli visuntur, qui Concilio Metensi tri-
buuntur, & æque ad negotia tempora-
lia, ac ad Religionem pertinent.

c. 13.

c. 25.

c. 22.

c. 15.

c. 19.

c. 9.

Alii quinque Articulos ultimos in *Coint. an.*
 Concilio Vernensi, & primos tres in Con-
 cilio Compendiensi anno 757. conditos
 putant.

§. XXIV.

S. Othmari Calumniatores.

Sanctum Othmarum Abbatem S. Gal-
 lensem duorum Comitum Guarini & *vit. c. 4. to. 4.*
 Rodoardi improbitas compulit, ut ad Re-
 p. *Act. SS. Be.* 157.

R 5

gem

Sæcul. VIII. gem Pipinum querelas deferret. Nam
 A. C. 755. cum Rheni superioris Provinciæ, quæ
 illa tempestate adhucdum Allemannia
 dicebatur, præessent, in suis præfecturis
 magnam partem Bonorum Ecclesiastico-
 rum, præsertim agros Monasterii S. Gal-
 li vi ad se rapiebant. Igitur S. Othma-
 rus veritus ne rei domesticæ penuria hu-
 jus Monasterii Disciplinam everteret,
 Regem Pipinum adit, Præfectorum avari-
 tiam manifestat, aitque: *Nisi hominum
 istorum cupiditatem reprimis, o Rex! te
 ipsum rapinæ participem facis.* Rex ut-
 rumque ad se vocatum increpat, præ-
 cipiens, ut omnia, quæ usurpassent, Ec-
 clesiæ redderent, nisi se offensum ve-
 lent. Illi ad præturas suas reversi non
 modo Regis mandata contempnunt, sed
 etiam in Accusatorem iram & vindi-
 ctam coquunt. Igitur S. Othmarum ite-
 rum ad Regiam pergentem, ut accusa-
 tionem renovaret, immixtis secreto mi-
 litibus ab itinere vinculis onustum retra-
 hunt, & quemdam Monachum, nomine
 Lambertum, subornant, qui Abbatem cri-
 minis incontinentiæ deferret.

Convocatur Concilium, anno septin-
 gesimo quinquagesimo quinto, Sido-
 nio Episcopo Constantiensi & Abbate Au-
 giensi seu Richenoviensi Præsidente. Vir
 venerabilis Othmarus in medio Concilii
 collocatur, & Lambertus Monachus di-
 cit,

cit, se quamdam foeminam nosse, quae a viro beato vim fuisset perpeffa. S. Othmarus primo nullum dedit responsum. At ceteris instantibus ait: *Fateor, me peccasse in multis; de hujusmodi autem objectione criminis secreti mei inspectorem Deum invoco testem!* Et quamvis illi urgerent, ut causam suam pluribus defenderet, tacitus perduravit, sciens, verba nihil profutura. Ergo damnatur & in Palatio prope Villam Potamum hodie *Podmen* includitur, quo eum nemo intrare vel colloqui cum eo permitteretur, & aliquot dies nihil cibi fuisset illatum, suorum Monachorum aliquis noctu advenire solebat, & ei victus solatia ministrare. Postmodum Gozbertus vir potens a Praefectis impetravit, ut Vir Sanctus suae custodiae committeretur, eumque in Rheni fluminis Insula nomine *Stein* custodivit, ubi Vir Sanctus, solitudinis amans, totum se se orationi & jejunio dedit. Ibidem S. Othmarus diem supremum oppetiit exactis annis quatuor, Pipini Regis septimo seu Salutis septingentesimo quinquagesimo nono, decima sexta Novembris, qua die Ecclesia ejusdem memoriam colit. Monasterium S. Galli annis quadraginta rexerat, quo etiam, elapso ab obitu ejus decennio, corpus repertum incorruptum translatum est. Ceterum Lambertum Monachum, qui S. Viro

Saecul. VIII.
A. C. 755.

Mart. Rom.
16. Nov.

Sæcul. VIII. Viro crimen luxuriæ impegerat, mox
 A. C. 756. postquam calumniam protulisset, febris
 corripuit; morboque usque adeo affe-
 ctus est, ut reliquo vitæ tempore nec
 corpus erigere, nec caput ad conspicien-
 dum cœlum levare valuerit; sed cri-
 men suum & S. Viri innocentiam fate-
 batur.

§. XXV.

Desiderius Rex Longobardorum.

*Anast. in
 Steph.*

*Sup. Lib.
 XLII. §. 55.*

Aistulpho, Rege Longobardorum, in-
 eunte anno septingentesimo quinqu-
 gesimo sexto, fatis functo Desiderius
 Thusciam Dux Regnum sibi vindicare mo-
 litus est, utque arcanis consiliis Rachis,
 olim Regis, & tunc in Monte Cassino
 Monachi resisteret, confugit ad Stephani
 Papæ Patrocinium, pollicitus se Reipu-
 blicæ, nempe Imperio, reliquas Urbes,
 quas Longobardi possidebant, redditu-
 rum. Papa, hanc rem suadente Abba-
 te Fulrado, eundem atque Paulum Dia-
 conum Germanum suum cum Christo-
 phoro sibi a consiliis in Thusciam mittit
 ad Desiderium, quocum percussus est
 fœdus. Ad Rachim deinde Stephanum
 Presbyterum cum Epistolis ad ipsum &
 ad omnes Longobardos directis mittit.
 Ex alia parte Fulradus auxiliares Franco-
 rum copias Desiderio adduxit, effecit-
 que, ut, si armis disceptandum esset, e-
 tiam